

Дело C-684/18

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

6 ноември 2018 г.

Запитваща юрисдикция:

Curtea de Apel București (Румъния)

Дата на акта за преюдициално запитване:

26 септември 2018 г.

Жалбоподател във въззивното производство:

World Comm Trading Gfz S.R.L.

Ответници във въззивното производство:

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

[...]

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

В открито съдебно заседание от **26.09.2018 г.**

[...]

1. Производство по жалба, подадена от жалбоподателя **WORLD COMM TRADING GFZ S.R.L.** в спор с ответниците **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** [Национална агенция „Данъчна администрация“] и **DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PLOIEȘTI** [Генерална регионална дирекция на публичните финанси, Плоеш], срещу решение по гр.д. [...] на **Tribunalul București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal** [...] с

предмет обжалване на данъчен административен акт – Решение № 342/30.10.2014 г. и ревизионен акт F-AG 815/30.5.2014 г.

2. [...] [Процесуални въпроси]:

CURTEA,

Установи следното:

I. Предмет на спора. Относителните факти

3. На 1.4.2004 г. между World Comm Trading Gfz S.R.L. (наричано по-нататък за краткост „World Comm“), от една страна, и групата Nokia, от друга страна, се сключва стандартен договор за дистрибуция. Въз основа на това договорно отношение World Comm закупува от групата Nokia редица продукти за мобилна телефония, които са доставяни за жалбоподателя от Финландия, Германия, Унгария, както и от Румъния.
4. По отношение на ДДС за продажбите от Финландия, Германия и Унгария (третираны и като вътреобщностни покупки на стоки) Nokia прилага идентификационния си номер по ДДС от Финландия (FI01120389), Германия и Унгария, според случая, а за доставките от Румъния използва румънския идентификационен номер по ДДС на Nokia (RO23277168, тъй като е данъчнозадължено лице, регистрирано за целите на ДДС в Румъния — наричано по-нататък и „NOKIA Румъния“). По този начин Nokia се идентифицира както с данъчните номера, издадени от властите в Европейския съюз, в зависимост от случая, така и в Румъния, бидейки обаче единен правен субект — определен в рамковия договор като „NOKIA Corporation“.
5. За вътреобщностните доставки на стоки например Nokia издава фактури за освободени от ДДС доставки с идентификационния си номер по ДДС във Финландия (FI01120389), а World Comm се е регистрирало за целите на ДДС в Румъния по механизма за *обратно начисляване* (по сходен начин същият механизъм се е прилагал и в случая на **[ориг. 2]** на вътреобщностните доставки от други държави членки на ЕС (Германия или Унгария например).
За доставките на стоки в Румъния Nokia издава фактури с начислен ДДС със своя идентификационен номер по ДДС в Румъния (RO23277168), а World Comm отразява документално подлежащия на приспадане ДДС.
6. Въз основа на посоченото договорно правоотношение Nokia дава на World Comm на всеки три месеца различни бонуси за продажбата на стоките. Отстъпките се предоставят глобално от Nokia при достигане на определен обем, изчислен независимо от мястото на доставката на продуктите на Nokia (в Румъния или вътреобщностна доставка).

7. За тези отстъпки Nokia Corporation издава на всеки три месеца единствена фактура със знак минус със своя идентификационен номер по ДДС във Финландия (FI01120389), а World Comm начислява съответния ДДС чрез прилагането на механизма на обратно начисляване. Жалбоподателят начислява цялата сума като сума за вътреобщностна доставка, въпреки че част от продуктите са доставени в Румъния с данъчни фактури с румънския идентификационен номер по ДДС на Nokia (RO23277168).
8. В периода от 1.4.2014 г. до 27.5.2014 г. на World Comm е извършена данъчна ревизия, в резултат на която е издаден ревизионен акт № F-AG 815/30.05.2014 от ответника във въззивното производство Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești. С този ревизионен акт в тежест на ответника се определят допълнителни задължения за плащане на обща стойност 821 377 румънски леи, както следва: ДДС — 576 045 румънски леи, лихви/лихви за забава — 158 925 румънски леи, и неустойки — 86 407 румънски леи.
9. Данъчните органи считат, че дружеството World Comm е отразило неправилно корекцията на правото на приспадане за всички получени отстъпки ([както] за вътреобщностните покупки, така и за вътрешните покупки) чрез вписването в едно и също счетоводно перо на подлежащия на приспадане ДДС = събран ДДС.
10. Те считат, че дружеството World Comm е трябвало да разграничи вътрешните доставки от вътреобщностните доставки, вследствие на което не признават правото му на приспадане на ДДС. Те установяват, че жалбоподателят неправилно е намалил събрания ДДС със сумата от 576 045 румънски леи, като я е отразил със знака минус, вместо да отрази намаление на задължението към доставчика.
11. С решение № 342/30.10.2014 г., издадено от ответника Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (понастоящем за краткост „ANAF”), се отхвърля подадената по административен ред жалба срещу ревизионния акт от въззивника World Comm.
12. С жалба, подадена на 9.3.2015 г. пред Tribunalul București – Secția de contencios administrativ și fiscal, жалбоподателят World Comm иска в спор с ответниците Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești, отмяната на решение № 342/30.10.2014 г. и на ревизионен акт № F-AG 815/30.5.2014 г.
13. С решение по гр.д. № 6360/05.10.2015г. на Tribunalul București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal се отхвърля като неоснователна жалбата на жалбоподателя World Comm.

По същество първоинстанционният съд приема, че данъчните органи правилно са установили, че жалбоподателят е трябвало да отрази ДДС за получените отстъпки в счетоводно перо 4426=4427 със знак минус за

вътреобщностните доставки, съответно за вътрешните доставки е трябвало да отрази ДДС за получените отстъпки в счетоводно перо 4426=401 със знак минус. Вследствие на това се преценява, че по отношение на сумата от 73 751 339 румънски леи за вътрешните доставки фактурите за отстъпките, издадени от Nokia с неговия идентификационен номер по ДДС от Финландия, не могат да бъдат оправдателни документи за корекцията на данъчната основа за покупките на вътрешния пазар.

14. Срещу това съдебно решение жалбоподателят World Comm подава жалба с мотива, че правото на приспадане на ДДС му е отказано неправомерно. **[ориг. 3]**
15. Жалбоподателят твърди, че корекцията и правото на приспадане на съответния ДДС са били обусловени от фактурите, издадени от доставчика. Nokia е имало предвид договора между страните и вследствие на това не е приело, че е необходим метод за разпределение на отстъпките в зависимост от вътреобщностния или вътрешния произход на доставените стоки.
16. По същество жалбоподателят посочва, че по отношение на него е постъпено прекалено формално и че държавният бюджет не е засегнат от начина на отразяване в счетоводните книги на страните по договора; напротив, посочва се, че прилагането на закона по начина, определен от данъчния орган, би засегнал непоправимо неговото данъчно положение от гледна точка на принципа на неутралитет на ДДС, тъй като към момента на извършването на данъчната ревизия Nokia е прекратило дейността си в Румъния, като в информацията, публикувана на сайта на Министерството на публичните финанси, е публикувано съобщение за заличаване от 1 ноември 2014 г., така че вече е нямало възможност то да фактурира отделно отстъпките за вътрешните доставки.

II. Относимите правни разпоредби

II.1. Правото на Съюза

17. Член 73 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък „Директива 2006/112“) (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7), предвижда, че „[п]о отношение на доставката на стоки или услуги, различни от посочените в членове 74—77, данъчната основа включва всичко, което представлява насрещна престация, получена или която следва да бъде получена от доставчика срещу доставката, от клиента или трето лице, включително субсидии, пряко свързани с цената на доставката“.
18. Член 79 от същата директива предвижда, че данъчната основа не включва следните елементи: а) намаленията на цените като отстъпка за предсрочно

плащане; б) отстъпките от цените и намаленията, предоставени на клиента и получени от него към момента на доставката; в) сумите, които данъчнозадълженото лице получава от клиента като изплащане на разходи, направени от името и за сметка на клиента и отчетени в неговите счетоводни книги по разчетна сметка.

19. Съгласно член 90, параграф 1 от Директивата за ДДС в „случаите на анулиране, разваляне, отказ или пълно или частично неплащане, или когато цената е намалена след извършването на доставката, основата се намалява съответно съгласно условия, които се определят от държавите членки“.

20. Член 83 от Директива 2006/112 предвижда: „По отношение на вътреобщностното придобиване на стоки данъчната основа се установява на основата на същите фактори, използвани в съответствие с глава 2 за определяне на данъчната основа за доставката на същите стоки на съответната държава-членка. [...]“.

21. Член 273 от Директива 2006/112:

„Държавите членки могат да наложат други задължения, които те считат за необходими за осигуряване правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане, при спазване на условието за равнопоставено третиране между вътрешни сделки и сделки, извършвани между държави-членки от данъчнозадължени лица и при условие, че такива задължения не пораждат в търговията между държавите членки на формалности, свързани с преминаването на границите.

Възможността за избор по първа алинея не може да се използва за налагане на допълнителни задължения към тези, установени в глава 3“.

II.2. Националното право

II.2.1. Данъчна година

22. Приложимата в областта румънска правна уредба е Legea № 571/2003 din [22 decembrie 2003 privind Данъчния кодекс [Закон №571 от 22 декември 2003 г. за Данъчния кодекс] (*Monitorul oficial* № 927 от 23 декември 2003 г.), който транспонира разпоредбите на Директива 2006/112 относно общата система на данъка върху добавената стойност.

23. Съгласно разпоредбите на член 137, алинея (1) буква а) от Данъчния кодекс: „Данъчната основа за ДДС съответства на действителната равностойност на насрещната престация, която доставчикът е получил или трябва да **[ориг. 4]** получи за своята доставка от нейния получател или от трето лице, включително субсидиите, пряко свързани с цената на тези сделки“.

24. По-нататък, в член 138, буква с) от Данъчния кодекс се посочва, че: „[д]анъчната основа се намалява [...] когато бонусите, работата и останалите ценови отстъпки, предвидени в член 137, алинея (3), буква а), се предоставят след доставката на стоките или услугите“.

25. Съгласно член 138¹, алинея (1), озаглавена „Данъчна основа за вътреобщностните доставки“, в сила към датата на осъществяването на сделките:

„(1) При вътреобщностното придобиване на стоки данъчната основа се установява въз основа на същите елементи, които се прилагат в съответствие с член 137 за определяне на данъчната основа при доставката на същите стоки на територията на страната. При вътреобщностно придобиване на стоки в съответствие с член 130¹, алинея (2), буква а), данъчната основа се определя в съответствие с разпоредбите на член 137, алинея (1), буква с) и на член 137, алинея (2)“.

26. Разпоредбите от Данъчния кодекс, в редакцията им, приложима към момента на извършването на сделките, както и към момента на издаването на оспорваните данъчни административни актове, в които са посочени условията, при които данъчен субект трябва да издаде „автофактура“, не са уреждали и положението по делото от гледна точка на корекцията на данъчната основа.

Възможността за бенефициента да издаде автофактура с цел корекция на данъчната основа и на подлежащия на приспадане данък, в случай че доставчикът не издаде фактура за корекция (отстъпка), се въвежда с влизането в сила на новия Данъчен кодекс – Закон № 227/2015, обнародван в *Monitorul Oficial* № 688 от 10 септември 2015 г. В обосновката, публикувана заедно с проекта на новия Данъчен кодекс, в буква G, точка 12, се разяснява необходимостта от въвеждането на това изменение както следва: „В положения, които водят до необходимост от корекция на данъчната основа за ДДС като например разваляне на договори, намаления на цени, откази, връщане на стока и др., ако доставчикът не издаде фактура, действащото законодателство не предвижда задължение за получателя да издаде „автофактура“ с цел корекция на приспаднатия данък“.

II. 2.3 Методологичните норми за прилагане на Данъчния кодекс – Решение №. 44/2004 на правителството

27. В разясненията относно член 137, алинея (3), буква а), посочен по-горе, точка 19, алинея (1) от Методологичните норми за прилагане на Данъчния кодекс, одобрени с Решение на правителството № 44/2004, обнародвани в *Monitorul Oficial*, № 112 от 6 февруари 2004 г. с последващите изменения и допълнения, която е в сила през декември 2008 г., [предвижда]:

„По смисъла на член 137, алинея (3), буква а) от Данъчния кодекс отстъпките, намаленията, връщането на суми, отбивите и други намаления на цените се включват в данъчната основа, ако са предоставени от доставчика на стоката/услугата пряко в полза на клиента в момента на доставката на стоката/услугата, и не представляват всъщност възнаграждение за услуга или за доставка. За тази цел в издадената фактура се отбелязва равностойността на доставените стоки или услуги без данъка, а на отделен ред се записва сумата, с която се намалява облагаемата основа, която се приспада. Данъкът върху добавената стойност се прилага за получената разлика“.

28. В точка 20, алинеи (1) и (2) от Решение № 44/2004 на правителството се предвижда:

„(1) В положенията, предвидени в член 138 от Данъчния кодекс, доставчиците на стоки и/или услуги коригират данъчната си основа след извършване на доставката на стоката/услугата или след фактурирането на доставката на стоката/услугата, дори ако доставката на стоката/услугата не е извършена, но събитията, предвидени в член 138 от Данъчния кодекс настъпват след фактурирането и отбелязването на данъка в дневниците на облагаемото лице. За тази цел доставчиците на стоки/услуги трябва да издават фактури със стойността, записана със знак минус, когато данъчната основа се намалява, и според случая, без знак минус, ако данъчната основа се увеличи, които се изпращат и на получателя. Разпоредбите на тази алинея се прилагат и за вътреобщностните доставки.

(2) Получателите са длъжни да коригират първоначално упражненото право на приспадане по реда на разпоредбите на член 148, буква б) и член 149, алинея (4), буква е) от Данъчния кодекс само за сделките **[ориг. 5], предвидени в член 138, букви а)–с) и е) от Данъчния кодекс**. Разпоредбите на тази алинея се прилагат и по отношение на вътреобщностните доставки“.

29. В точка 21 от посочения по-горе нормативен акт се урежда, както следва:

„По смисъла на член 138¹ от Данъчния кодекс данъчната основа на вътреобщностните придобивания е еднаква с данъчната основа на вътреобщностната доставка — извършена в друга държава членка, която включва елементите, предвидени в член 137, алинея (2) от Данъчния кодекс, и не включва елементите, предвидени в член 137, алинея (3) от Данъчния кодекс, и/или, ако е необходимо, се коригира в съответствие с разпоредбите на член 138 от Данъчния кодекс [...]“.

III. Мотивите на националната юрисдикция за отправяне на преюдициалното запитване

III.1. Становища на страните по правния въпрос, който следва бъде отнесен за тълкуване пред Съда на ЕС

30. Жалбоподателят World Comm посочва по същество, че принципът на неутралитет на ДДС е ръководен принцип в цялата област както на национално, така и на европейско равнище, което предполага, че облагаемото лице може да приспадне напълно ДДС, начислен за стоките и услугите, придобити в изпълнение на неговите облагаеми дейности (вж. види в този смисъл решение от 6 март 2008 г., *Nordania Finans și BG Factoring*, C-98/07, Сборник, стр. 11281, точка 19).

В подкрепа на своето становище жалбоподателят се позовава на точки 23—25 от решение на Съда на ЕС по дело *Toth*, C-324/11, както и на практиката на Съда по дела *Abbey National* C-408/98, точка 24, *Faxworld*, C-137/02, точка 37, *HE*, C-25/03 — точка 70, *Kittel*, C-439/04 и C-440/04 — точка 48, *Royal Bank of Scotland*, C-488/07 — точка 15, от решение на Съда от 13 декември 2012 г., *Forposta* (C-465/11, EU:C:2012:801).

31. Ответникът Agenția Națională de Administrare Fiscală преценява, че не се налага сезирането на Съда на ЕС с преюдициално запитване. Той посочва, че член 90, алинея 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета е транспониран в националното законодателство с член 138 от Данъчния кодекс. Също така посочва, че възможността за намаляване на данъчната основа чрез издаването на автофактури е уредена в националното законодателство (член 155¹ от Закон № 571/2003 за Данъчния кодекс) и член 222 от Директива 2006/112/ЕОЕ.

III.2. Първият въпрос

32. На първо място трябва да се посочи, че искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС е направено от жалбоподателя World Comm. Curtea de Apel преформулира първите два въпроса, предложени от жалбоподателя във въззивното производство, така че те да отговарят на необходимостта от тълкуване на правната уредба на Съюза, приложима по настоящото дело.
33. Curtea de Apel има предвид и постоянната практика на Съда на ЕС, съгласно която само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за съдебното решение, което трябва да бъде произнесено, може да прецени с оглед на особеностите на делото както необходимостта от преюдициално решение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда (решение *Eon Asset Menidjmont*, C-118/11, EU:C:2012:97, точка 76).

34. Curtea de apel установява, че съгласно постоянната съдебна практика, правото на данъчнозадължените лица да приспадат от дължимия от тях ДДС дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. между другото решение от 25 октомври 2001 г., *Комисия/Италия*, C-78/00, Сборник, стр. I-8195, точка 28 [ориг. б], решение от 10 юли 2008 г., *Sosnowska*, C-25/07, Сборник, стр. I-5129, точка 14, и решение от 28 юли 2011 г., *Комисия/Унгария*, C-274/10, Сборник, стр. I-7289, точка 42).
35. В настоящия спор Curtea de Apel București си задава въпроса дали дружество, за което не се отрича, че отговаря на материалноправните условия за приспадане на ДДС съгласно разпоредбите на Директива 2006/112, а се отрича, че не е изпълнило формалните изисквания за отразяване в счетоводните книги и в декларациите по ДДС, може да бъде лишено от правото да внесе корекции в приспадането в резултат на бонуси, предлагани от доставчика, тъй като националната правна уредба или административната практика по прилагането на тази правна уредба са забранявали частично приспадане на ДДС, когато доставчикът е издал обща фактура както за вътрешните, така и за вътребщностните доставки на стоки от един и същ икономически оператор.
36. Член 90 от Директива 2006/112 предвижда, че данъчната основа се намалява съответно „*съгласно условия, които се определят от държавите членки*“, така че при тълкуването на този израз във връзка с принципа на неутралитет на ДДС се поставя въпросът дали той допуска национално законодателство (или на административна практика, основаваща се на неясно законодателство), което може да затрудни или дори да направи невъзможно приспадането на ДДС, когато данъчната фактура, издадена от вътребщностен доставчик (в качеството му на представител на икономическа група — например в случая „NOKIA Corporation“) отразява отстъпките общо — както за вътребщностните стоки, така и за стоките на вътрешния пазар, доставени въз основа на един и същ рамков договор, но отразени като покупки в референтната държава членка (от член на групата, с различен идентификационен номер по ДДС от този във фактурата за отстъпката — в случая „NOKIA Румъния“).
- Условието, наложено от националните власти, е получателят на отстъпката да представи диференцирани данъчни фактури, като за сделките, вписани като покупки, не се приема общата фактура за отстъпките, издадена с идентификационен номер по ДДС за вътребщностните доставки, въпреки че се отнасят за един и същи рамков договор.
37. [...] [текстът на първия въпрос е възпроизведен в диспозитива]

III.3. Вторият въпрос

38. Също така Съдът посочва, че към датата на окончателното решаване на жалбата на данъчно задълженото лице по вътрешноправните способности за защита, доставчикът NOKIA е прекратил дейността си в Румъния (чрез заличаване на регистрацията му като данъчно задължено лице в Румъния с код RO23277168), така че се поставя въпросът дали при конкретните обстоятелства по спора на получателя може да бъде отказано правото на приспадане, щом като доставчикът не може вече да намали данъчната си основа за доставката, и вследствие на това, да поиска от държавата връщането на разликата от допълнително събрания ДДС.
39. При тези условия се поставя въпросът дали принципът на пропорционалност допуска на получателя да се откаже правото на приспадане на ДДС пропорционално на стойността на отстъпката, предоставена от доставчика, в хипотезата, в която той е прекратил стопанската си дейност в Румъния (чрез заличаване на регистрацията си като данъчно задължено лице с идентификационен номер по ДДС RO23277168) и вече не може да намали [ориг. 7] данъчната основа за доставката с цел връщане на разликата от допълнително събрания ДДС.
40. В това отношение в становището си относно необходимостта от отправяне на настоящото преюдициално запитване ответникът ANAF посочва, че жалбоподателят е имал възможността за издаване на автофактура съгласно член 155¹ от Данъчния кодекс, но тази възможност е била въведена изрично в националното законодателство с влизането в сила на новия Данъчен кодекс – Закон № 227/2015, обнародван в М. Of. № 688 от 10 септември 2015 г. (вж. т. 26 от настоящото определение).

Поставя се въпросът дали член 90 от Директива 2006/112, който оставя на преценката на държавите членки определянето на конкретните условия, съгласно които се намалява данъчната основа, им налага да приемат *ясно и предвидимо законодателство* по отношение на формалните и материалноправните условия, без каквото законодателство разумно да не може да се откаже признаването на право на данъчно задължено лице, което полага дължимата грижа и предпазлив, какъвто се предполага, че е жалбоподателят World Comm, с мотива, че той разполага с правен способ за защита в правна разпоредба, която да приложи по аналогия или чрез разширително тълкуване (неосноваващо се на административна практика или на постоянна съдебна практика на съдилищата), за да постигне търсения резултат (в случая процедурата за издаване на автофактура преди приемането на новия Данъчен кодекс).

41. [...] [текстът на втория въпрос е възпроизведен в диспозитива]

IV. Заключение. Процесуални мерки

42. Curtea преценява, че решението относно отмяната на данъчно-административните актове, с които на жалбоподателя се отказва правото на приспадане на ДДС, зависи от тълкуването, което ще даде Съдът на Европейския съюз на посочените по-горе правни въпроси.
43. По отношение на необходимостта от сезиране на Съда на ЕС, извън условието, отнасящо се до релевантността на преюдициалния въпрос за решаването на делото, Curtea посочва, *primo*, че разпоредбата на правото на Съюза, за която се отнася преюдициалният въпрос, досега не е била предмет на тълкуване по смисъла на посоченото по-горе, така че юрисдикцията не може да се освободи от задължението си за отправяне на преюдициалното запитване (вж. в този смисъл решение от 27 март 1963 г., 28-30/1962, *Da Costa* [en *Schaake NV* и др.], [...] т. 75).
44. Второ, Curtea преценява, че правилното прилагане по делото на правото на Съюза не се налага очевидно до такава степен, в която да не оставя място за основателно съмнение, и вследствие на това да реши да се въздържа да отправи до Съда повдигнат пред нея въпрос относно тълкуването на правото на Съюза (решение *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, т. 37 и цитираната съдебна практика), като на своя собствена отговорност даде отговор на този въпрос (решение *Cilfit* и др., 283/81, EU:C:1982:335, т. 16).
45. Трето, решението, което ще се произнесе по настоящия спор, ще бъде окончателно в системата от вътрешноправните способности за защита, така че съгласно член 267, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, Curtea има задължението да се обърне към Съда на ЕС с искане за тълкуване на релевантното по дело право на Съюза.
46. [...] [процесуални въпроси, спиране на националното производство] [ориг. 8]

С ТЕЗИ МОТИВИ,

В ИМЕТО НА ЗАКОНА,

ОПРЕДЕЛЯ:

Допуска частично искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

На основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз отправя преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Допускат ли член 90 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и принципът на неутралитет на ДДС национално

законодателство (или административна практика, основаваща се на неясно законодателство), които отказват на дружество право на приспадане на ДДС пропорционално на стойността на отстъпката, направена при доставката на стоки на вътрешния пазар, с мотива, че в данъчната фактура, издадена от вътреобщностния доставчик (в качеството му на представител на икономическа група), отстъпката е отразена общо за вътреобщностните стоки и за стоките на вътрешния пазар, доставени въз основа на един и същ рамков договор, но осчетоводени като покупка в референтната държава членка (от член на групата с идентификационен номер по ДДС, различен от посочения във фактурата за отстъпката)?

2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, допуска ли принципът на пропорционалност да се откаже на получателя право на приспадане на ДДС пропорционално на общата стойност на отстъпката, предоставена от вътреобщностния доставчик, когато местният доставчик (член на същата група) е прекратил стопанската си дейност и вече не може да намали данъчната основа на доставката чрез издаването на фактура със собствен идентификационен номер по ДДС с цел възстановяване на разликата от допълнително събрания ДДС?

[...]